

SPIJSVERTERING

In tegenstelling tot vroeger, toen de honden in de natuur en later op de boerderij zelf hun voedsel opzochten, bepalen in de huidige tijd eigenaren de keuze van het voedsel.

Enige kennis omtrent de spijsvertering van onze honden kan in ieder geval bij maag- en darmstoornissen erg belangrijk zijn.

De weg van het voedsel en de processen die daarbij plaats vinden, zullen mede daarom hierna kort worden beschreven. In de mond wordt het voedsel mechanisch bewerkt door het gebit, het speeksel zorgt ervoor dat het voedsel gemakkelijk door de keel naar de slokdarm kan. In het speeksel zit het enzym amylase dat voor vertering van de koolhydraten zorgdraagt. Door samentrekkende bewegingen van de slokdarm komt het voedsel in de maag, waar het eerste deel van de spijsvertering plaats vindt.

De maagwandkliertjes scheiden sappen af. Deze sappen zijn sterk zuur en bevatten ook het enzym pepsine. Dit enzym verteert het eiwit. Door het zure karakter worden ook harde voedseldelen opgelost. Anders zijn de stoffen hieruit niet beschikbaar voor opname door het lichaam. En als laatste worden ook de bacteriën die in het voedsel aanwezig kunnen zijn door het zure karakter grotendeels vernietigd. Het enzym lypase tast de vetten aan. Zetmeel en suikers en koolhydraten, worden in de maag niet verteerd.

Vervolgens gaan de voedselbestanddelen naar de twaalfvingerige darm. Als eerste zullen de alvleessappen en vooral de gal, hun werk doen. De zuurgraad van het voedsel wordt hier door de gal geneutraliseerd. De galzouten versplinteren de vetbolletjes verder en de lypase zorgt voor verdere afbraak tot molecuulgrote glycerol en vetzuren. Deze zijn nu beschikbaar voor opname door de darmwand, waar de voedselresten inmiddels zijn aanbeland. De sappen van de alvleesklier bevatten ook het enzym amylase.

